

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119202817
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119202817.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: R. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXX, zastúpeného JUDr. Zdenkou Hruškovou, advokátkou so sídlom Žilina, Makovického 7, IČO: 42 073 057, proti žalovanej: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 41C/21/2019-195 zo dňa 05. 03. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., keď prihliadol na námietku premlčania zo strany žalovanej. Z hľadiska právnej kvalifikácie zodpovednostného vzťahu mal za to, že sa jedná o nárok na náhradu škody uplatnený z titulu nezákonného rozhodnutia v súlade s ust. § 5 a § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. a nie o nárok z titulu nesprávneho úradného postupu. Uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 12. 01. 2005 bolo žalobcovi doručené. Voči tomuto uzneseniu podal sťažnosť dňa 24. 01. 2005, a teda ak žalobca podal žalobu na súde dňa 11. 03. 2019, urobil tak po uplynutí desaťročnej premlčacej lehoty. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanej ako úspešnej účastníčke nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie alternatívne zmeniť a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazoval na to, že svojím návrhom sa domáhal náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu, tak ako to vyplynulo i z rozhodnutia dovolacieho súdu, ktorý konštatoval, že postup, akým sa vyšetrovanie žalobcu v trestnom konaní vykonalo, nebol správny a spočíval v nesprávnom postupe vyšetrovateľky. Správny úradný postup každého orgánu verejnej moci je postup, ktorý sa zakladá na platnej právnej úprave, s platnou právnou úpravou sa zhoduje a nesprávny úradný postup spočíva v konaní bez právomoci v uplatnení právomoci nad rámec zákona za podmienok alebo spôsobom, ktorý nie je v súlade so zákonom. Pokiaľ by jeho nárok čisto teoreticky bolo možné s ohľadom na vznesenú námietku premlčania vyhodnotiť ako nárok na náhradu škody v dôsledku nezákonného rozhodnutia, je potrebné mať na zreteli, že márne uplynutie objektívnej

desaťročnej lehoty nezavinil a vznesenie námietky premlčania v takomto prípade možno považovať i za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila. Poukazovala na svoje prednesy v priebehu prvoinštančného konania.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

6. Vychádzajúc zo skutkových zistení súd prvej inštancie správne vyhodnotil vzťah medzi účastníkmi, keď ustálil, že sa jedná v tomto prípade o náhradu škody uplatnenú z titulu nezákonného rozhodnutia. Tak ako to napokon správne konštatuje i v odseku 19. dôvodov napadnutého rozhodnutia, ak je nesprávny úradný postup zavŕšený rozhodnutím, tak toto rozhodnutie by v prvom rade nebolo možné považovať za zákonné, a teda by nebolo možné ponechať ho bez povšimnutia a domáhať sa nároku na náhradu škody len z titulu jemu predchádzajúceho nesprávneho postupu, pretože by tým bol nastolený neúnosný a nezákonný stav, keď by postupom orgánu verejnej moci poškodený subjekt síce akceptoval a riadil sa z nezákonného postupu vzídeným rozhodnutím, avšak súčasne by sponchyboval zákonnosť jemu predchádzajúceho postupu.

7. Prihliadajúc potom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne vyhodnotil i námietku premlčania vznesenú žalovanou (odsek 20. dôvodov napadnutého rozhodnutia), a preto odvolací súd, tak ako je vyššie uvedené, rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

8. Plynutie objektívnej premlčacej lehoty nie je v tomto prípade závislé na vedomosti, resp. nevedomosti žalobcu, a preto na túto námietku odvolací súd ani prihliadnuť nemohol.

9. Pokiaľ ide o rozpor námietky premlčania s dobrými mravmi, uplatnenie námietky premlčania je možné posúdiť ako rozporné iba vo výnimočných prípadoch, keby bolo výrazom zneužitia tohto práva. Dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatneného voči nemu, lebo inštitút premlčania prispieva k istote právnych vzťahov, je inštitútom zákonným, a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje.

10. Vychádzajúc z týchto skutočností, s prihliadnutím najmä na dĺžku premlčacej lehoty dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že v danom prípade nemožno na strane žalovanej konštatovať zneužitie práva, lebo uplatnenie práva po uplynutí objektívnej desaťročnej lehoty výrazne narušuje istotu v právnych vzťahoch (tak ako je to už i vyššie uvedené).

11. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanej ako úspešnej účastníčke nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval

v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).